

DIASPORIC LITERATURE

30 JULY, 2010 | CREATED USING FIVEFILTERS.ORG

Κύπρος 1974

Jul 22, 2010 10:21AM

*Αφιερωμένο στα νέα παιδιά
που έχασαν τη ζωή τους
πολεμώντας τον Τούρκο εισβολέα.*

-

ΤΟΣΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Από νωρίς, κει που ανάβει η ζωή
με μια κραυγή των πόθων το φυτίλι
Παράφορη μας άρπαξε κι έφυγε στιγμή
σαν αστραπή είχε το χρόνο ανοιγοκλείσει.

Από νωρίς, στα πρόσμενα της εποχής
Που θ' άρχιζε του έρωτα το τρύγι-
Κει, πριν φιλήσει ο Ήλιος την αυγή
Τα καυτερά του χείλη να δροσίσει.

Από νωρίς, μια τουφεκιά
Μας πήρε στις ζωής τα ξένα
Από τα μάτια της νιότης τη φωτιά
Την σβήσαν με το αίμα

Δυο δάκρυα κόκκινα πηχτά
Χορδές στα μάγουλα που ηχούν βουβά
Τόσα παράπονα ζωή από σένα για
όσα μας έταζες...ταξίδια μαγικά.

© Michael Pais

<http://alasinoblogspot.com/>

Copyright secured by Digiprove © 2010

Related Posts:

- Η Αποστολή του Ανθρώπου;
- ΚΥΠΡΟΣ 1974
- Παράνοια και ηληθιότητα
- Κύπρος 1974 Επέτειος Τουρκικής Εισβολής
- Μην

ΚΥΠΡΟΣ 1974

Jul 14, 2010 03:38AM

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ.

Αντί το φως ο ουρανός κείνη τη μέρα
Μας έστειλε το θάνατο.
Ήταν νωρίς κι απόμειναν
Των κοριτσιών τα όνειρα στη μέση.
Αντί ο Ήλιος των ξυπόλυτων παιδιών
Την παγωμένη μοίρα να ζεστάνει
Τρεμόπαιζε μεθυσμένος απ' το αίμα χόρευε
Μες του φονιά το αστραφτερό μαχαίρι.
Και άνθρωποι ή δαίμονες
Ουρλιάζοντας μας κυνηγούσαν.
Οτι και να 'ταν , φωτιές ανάβαν,
Έκαιγαν νόμους, σπίτια ανθρώπους.
Είχαμε αποκάμει
απ' το μαχαίρι που σέρναμε
πικρό σταυρό στη πλάτη
κι είχαμε μόνο μιας στιγμής ζωή-
το νοιώσαμε!
Μα έπρεπε ακόμα να παλέψουμε
Με όλα τα τέρατα της γης.
Ναι! έπρεπε ακόμα να παλέψουμε
Με όλα τα τέρατα της γης.
Και τα βουνά ανέμελα, σφύριζαν στο βοριά.
Μια στιγμή κάτω από το βάρος τους
Συλλογιστήκαμε και στοχαστήκαμε
Πόσο μας βάραινε
Του Έλληνα η μοίρα, η κληρονομιά.

ΚΥΠΡΟΣ 1974

Μιχάλης Παής

alasinoblogspot.com/

Copyright secured by Digiprove © 2010

Related Posts:

- Κύπρος 1974
- Η Αποστολή του Ανθρώπου;
- Κύπρος 1974 Επέτειος Τουρκικής Εισβολής
- Το τραγούδι της χαμοζωής
- Μετανάστευση

Η Αποστολή του Ανθρώπου;

Jun 4, 2010 11:21PM

Όπως όλα τα μέρη ενός συνόλου, έχουν ρόλο κι αρμοδιότητα, έτσι και ο άνθρωπος σαν μέρος του όλου που (αναμφισβήτητα) είναι.

Είναι φορές, που οι υποψίες μου προσεγγίζουν τα όρια της πεποίθησης, ότι ο άνθρωπος υπάρχει και δρα στη νοητική πτυχή του συνόλου που υπάγεται, όπως ακριβώς ένα εγκεφαλικό κύτταρο στο δικό μας κόσμο.

Προορισμός του, η συλλογή και αξιοποίηση πληροφοριών στην υπηρεσία της δημιουργίας και των φυσικών νόμων και σαν έτσι θ' αξιολογηθεί και θα αφομοιωθεί η θα απορριφθεί από τη κυρίαρχη λογική της παντοδύναμης φύσης. Ακριβώς με την ίδια διαδικασία που το μυαλό μας αφομοιώνει το λογικό κι αποβάλλει το παράλογο κι ο οργανισμός μας κρατάει τα φυσικά και ωφέλιμα κι αποβάλλει τα παρά φύση σκουπίδια που τον προμηθεύουμε καθημερινά.

Η συνέχεια, η μη, του ανθρώπου ως ιδέα, ή πνεύμα (Μετά το βιολογικό του θάνατο) θα κριθεί από το συμβατό, ή όχι, της σκέψης που παρήγαγε εν ζωή, με την ροή και την εξέλιξη της φύσης της δημιουργίας.

Η ζωή, ίσως, να είναι η μοναδική ευκαιρία που δίνεται στον άνθρωπο να κερδίσει με τη σημαντικότητα της σκέψης του, τη θέση του πολίτη της δημιουργίας. Όχι φυσικά με την αποβλάκωση και τη δουλοπρέπεια αλλά με τους άθλους της ελεύθερης σκέψης.

Σκέψης, που θα ερμηνεύει και θα εναρμονίζεται σωστά με τους φυσικούς νόμους. Που θα είναι ακούραστος καλλιεργητής των αξιών και του πνεύματος της δημιουργίας και μύστης της χρήσης της πανσοφίας του μέτρου.

Και πάνω απ' όλα, ικανός πληροφοριοδότης στην υπηρεσία της αυτογνωσίας της δημιουργίας κι εργάτης κι αρχιτέκτονας στην υπηρεσία της αυτοβελτίωσης αυτής.

© Michael Pais

<http://alasinoblogspot.com/>

Copyright secured by Digiprove © 2010

Related Posts:

- Κύπρος 1974
- ΚΥΠΡΟΣ 1974
- FROM THE DIARY OF THE CENTURIES
- Κύπρος 1974 Επέτειος Τουρκικής Εισβολής
- Παράνοια και ηληθιότητα

FROM THE DIARY OF THE CENTURIES

Mar 2, 2010 08:39AM

FROM THE DIARY OF THE CENTURIES

Days are the language
with which the eons tell us
word by word of life

©Michael Pais

<http://alasinoblogspot.com>

(Translated by Valentini Papadopoulou Brady
University of Houston, Houston TX, USA)

WE ARE CHILDREN OF THE EARTH

Around the axis of our dream
Shining like a sun
Our trajectory now at perihelion but never touching it
Then at aphelion but never completely escaping it.

People around us
Like stars crowded in the sky
(and yet so far apart)
divided in various groups and colours.

Our fickle feelings change all the time in our heart like seasons.

The other day it was drought, loneliness and indifference.
The day before yesterday it was black clouds gathering
Coming with no end from the turbulent oceans of thought.

Yesterday it was storms and snow.
Uprooted were many of our hopes
And killed were all our tender buds of love.

Today we had peace and regret
While we took account of our actions.

Five hundred thousand molecules died
From floods and drought
A consequence of the excess of our feelings.

Five hundred thousand molecules died
From incurable diseases
A consequence of the pollution of the air in our soul.

And as many killed each other in various wars
A consequence of the constant effort
By powerful urges
To subjugate the weaker.

As many were the births.

We are children of the earth.

© Michael Pais

[http://alasinoblogspot.com/](http://alasinoblogspot.com)

(Translated by Valentini Papadopoulou Brady
University of Houston, Houston TX, USA)

Related Posts:

- Η Αποστολή του Ανθρώπου;
- Κύπρος 1974
- ΚΥΠΡΟΣ 1974
- Θεοί και Πραγματικότητα
- Τα δώρα των Μάγων

Τα δώρα των Μάγων

Nov 20, 2009 10:38AM

Αυτός ο κόσμος στέκει με το ένα πόδι
Στα θεμέλια της αρχαίας Ελλάδας
Και με το άλλο βουλιάζει στη φαυλότητα
που μας κληρονόμησε ο μεσαίωνας.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ;

Ο δρόμος, για την αλήθεια της καταγωγής και του προορισμού μας, είναι ίσως ο πιο ελκυστικός στόχος για τους ελεύθερα σκεπτόμενους ανθρώπους. Κι αυτός, είναι ένας και μοναδικός (όλοι το γνωρίζουμε αυτό) Τυχόν παρέκκλιση της σκέψης, έστω και ελάχιστα από την ορθή πορεία, μπορεί να γίνει αιτία να χαθούμε στο αχανές διάστημα της ψυχής μας. («Καλή ώρα») Κι έτσι οι πληροφορίες που θα αποστέλλουμε στο «κέντρο ελέγχου» (εγκέφαλο) θα είναι οι εντυπώσεις μας από το χάος. Δηλαδή, σύγχυση και υστερίες φόβου για το άγνωστο. Είναι τότε που η σκέψη χάνει τη μάχη με το άγνωστο (χάος) και βρίσκεται καταφύγιο στις παραισθήσεις των δογματικών θρησκειών.

Δυστυχώς η ανθρωπότητα (αποδεδειγμένα πλέον) πορεύεται μέσα στη σύγχυση και την αβεβαιότητα για το μέλλον. Η πορεία που ακολουθεί είναι περισσότερο από βέβαιο ότι δεν είναι η ενδεδειγμένη. Κάπου έχει παρεκκλίνει της ορθής πορείας με αποτέλεσμα να έχει χαθεί μέσα σ ένα φαύλον κύκλο αβεβαιότητας.

Ο “πόλεμος” που “κήρυξε” ο άνθρωπος (με τις παροτρύνσεις της θρησκείας) ενάντια στη φύση του, απέφερε τόση σύγχυση στην έρευνα, που και σήμερα ακόμα οι επιστήμονες δεν έχουν απαλλαγεί εντελώς από αυτό το σύνδρομο της διαστρέβλωσης των πάντων.

Η ψυχολόγητη ενέργεια της θρησκείας, να μπει ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση του, και να προκαλέσει κατά κάποιο τρόπο την διάσπασή τους, είναι η αιτία που ο άνθρωπος παρέκκλινε της πορείας του και ξέφυγε από την «ατμόσφαιρα» της φυσικής του οντότητας, με αποτέλεσμα η πρόοδος που πέτυχε (σε αρκετούς τομείς) να είναι εις βάρος της φύσης και του περιβάλλοντος που τον φιλοξενεί.

Το «παιχνίδι» για τον άνθρωπο έχει πάρει αρνητική τροπή από τότε που αυτό απωλέσθη από την «αγκαλιά» της φύσης του, και αφού πρώτα του είχε επιβληθεί

μια θρησκεία, που είχε για φιλοσοφία της, τις παραισθήσεις και τις οφθαλμαπάτες, ενός δυστυχισμένου και ταλαιπωρημένου στην έρημο λαού.

Είναι ολοφάνερο ότι εδώ που βρισκόμαστε η έλξη και η βαρύτητα της επίγνωσης των ευθυνών μας, είναι υποτυπώδεις, τόσο που οι πράξεις επιπλέουν στα λόγια, το καθήκον και οι υποχρεώσεις εκπληρώνονται με ευχές και τα πιο δύσκολα «δεν αφορούν εμάς...! αλλά τους «ουρανούς»!

Συζητούμε, διαφωνούμε, διαπληκτιζόμαστε, υποστηρίζουμε με επιχειρήματα και πάθος τι θέσεις μας κι όμως ποτέ δεν καταφέραμε να καταρρίψουμε ο ένας τα επιχειρήματα του άλλου, γιατί απλούστατα όλα αυτά διαδραματίζονται στο κενό του χάους, που μας οδήγησαν οι λάθος επιλογές μας.

Σ’ ένα χάος, που δεν έχει, ούτε πάνω, ούτε κάτω, ούτε πίσω, ούτε προς , ανίκανοι να προσδιορίσουμε την όρθια στάση των πραγμάτων. Σ ένα χάος, που οι έννοιες και τα πρόπον, δεν έχουν διακριτικά και ότι οικοδομούμε, για ένα καλύτερο κόσμο, τ’ απορρίπτει στη πορεία, η φύση των πραγμάτων.

Μοιάζουμε με ηθοποιούς, που δεν γνωρίζουν το ρόλο τους και την υπόθεση του έργου που παίζουν κι αυτοσχεδιάζουν σενάρια της στιγμής.

Όλοι οι σχεδιασμοί για να σωθεί ο πλανήτης μας , δεν έχουν πρακτική εφαρμογή και μένουν μετέωροι στα κενά της ασαφούς πορείας του κόσμου, χωρίς ώθηση από κάποια ουσιαστική σταθεροποίηση στόχων προς την ορθή κατεύθυνση. Είναι φορές που αναρωτιέται κανείς, αν η κυριαρχία στο πλανήτη μας, έχει περιέλθει σε χέρια «στασιαστών» που προτιμούν να είναι καπετάνιοι «σε πειρατικό καράβι» παρά «ναύτες» νομοταγείς , στη νομοτέλεια της παντοδύναμης φύσης.

© Michael Pais

Copyright secured by Digiprove © 2010

Related Posts:

- Θεοί και Πραγματικότητα
- Αναζητώντας τον Πατέρα...
- Παράνοια και ηληθιότητα
- Η Επίσκεψη
- Ο Νοσταλγός, γιος της Γης

Γιατί απέτυχαν στην πράξη οι “Σημαιοφόροι” της Αγάπης;

Oct 1, 2009 12:25PM

ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ
ΟΙ “ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΙ” ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ;

Βεβαίως και η αγάπη, είναι το πιο υπέροχο συναίσθημα, που έχει ο άνθρωπος. Όπως και από τις εποχές, η πιο υπέροχη, είναι η άνοιξη. Όμως, ούτε η αγάπη από μόνη της συμπληρώνει τον άνθρωπο, ούτε η άνοιξη το έτος.

Κ έτσι η φύση, αποφάσισε να συμπληρώσει τον άνθρωπο και με τα υπόλοιπα συναισθήματα και το έτος, με τις υπόλοιπες εποχές.
Και επειδή όλα αυτά, ήταν αντίθετα μεταξύ τους ,έκανε χρήση του μέτρου για να πετύχει την εναρμόνισή τους. Κι έτσι η δημιουργία βασίζεται αποκλειστικά στην συνύπαρξη των αντιθέσεων, που συμπληρώνουν εν αρμονία το κύκλο της ζωής μας.

Όσες πιθανότητες έχει η άνοιξη για να επικρατήσει των άλλων εποχών, άλλες τόσες έχει και η αγάπη, για να επικρατήσει των άλλων συναισθημάτων.

Φυσικά και πρέπει να τραγουδούμε και να υμνούμε τις ομορφιές που μας περιβάλλουν και προπάντων την αγάπη. Άλλο όμως να παρασυρόμαστε και να πιστεύουμε ότι μπορεί να επικρατήσει σε μόνιμη βάση στη γη. Αυτό είναι Δονκιχωτισμός, γραφικότητα και πλήρη άγνοια των νόμων της φύσης. Ως εδώ όμως «καλά.» Αυτό όμως που είναι ανεπίτρεπτο, είναι η συνειδητή προσπάθεια εξαπάτησης και αποπροσανατολισμού του κόσμου, από την φυσική πορεία του και την αυθεντικότητα της καταγωγής του, προς ίδιον όφελος.
Είναι ολοφάνερο ότι κύκλος των συναισθημάτων, είναι το ίδιο ζωτικός για τη ζωή μας, όπως κι αυτός των εποχών. Προσπάθεια κατάρτησης (κατάπνιξης) των ανωτέρω, ισοδυναμεί Με στάση ενάντια στη συνοχή του κύκλου της δημιουργίας

Από τη στιγμή που θέλεις να αγνοείς τη δύναμη των άλλων συναισθημάτων (μάτια φυσικά) και αρνείσαι την συνύπαρξη μαζί τους και πιστεύεις ότι μπορείς να τα δαμάσεις η να τα εξοντώσεις, με την δύναμη της αγάπης ...κτλ, έχεις ήδη διαλέξει, να ζεις με ψευδαισθήσεις , η αυτοαναιρείσαι συνειδητά.

Δηλαδή, σαν να λέμε ότι έχεις κλείσει τον διακόπτη της λογικής και υιοθετείς μόνο αυτά, που σ ευχαριστούν, η σε συμφέρουν.

Υ.Γ

Αυτοί είναι και λόγοι κατά γνώμη μου που τα θεοκρατικά και σοσιαλιστικά κ.α... συστήματα (πλην της δημοκρατίας) έχουν απορριφθεί από τη φύση του ανθρώπου.
Γιατί απλούστατα, αγνόησαν τον «ξενοδόχο» (τη φύση των πραγμάτων.)

Η δημιουργία, είναι μια τεράστια δημοκρατική πολιτεία, που όλοι και όλα έχουν λόγο ανάλογο με το μέγεθος , τη μάζα, η το βεληνεκές της ενέργειας τους (σκέψης τους)»

Με τη πάροδο του χρόνου
μόνο η δημοκρατία σαν πολίτευμα
δεν απορρίφθηκε από τη φύση των πραγμάτων
Γιατί απλούστατα εκφράζει αυτήν.

© **Michael Pais**

Copyright secured by Digiprove © 2010

Related Posts:

- Ο Ελληνισμός και ο Μέγας Αλέξανδρος
- Παράνοια και ηληθιότητα
- Τα δώρα των Μάγων
- Αναζητώντας τον Πατέρα...
- Μην